

Muhittin ifti

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

08.11.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Birlikte Yarına

Bir şehir sessizdir bazen, ama kalpler değil,
Bir umut yankılanır küçük bir pencereden.
Bir el uzanır, "yalnız değilsin" der,
Ve o anda dünya, biraz daha güzelleşir.
Bir çocuk gülümser, bir anne dua eder,
Bir doktorun gözlerinde sabırın ışıltısı.
Biz yan yana dururuz, kelimeler gereksiz,
Çünkü sevgi, en büyük tedavidir aslında.
Gelecek uzak değildir, inancın yanındadır,
Bir mum yakılırsa karanlık dağılır.
Yarın, bir çocuğun adımlarında büyür,
Ve o adımlar, bir ülkenin umududur.
Birlikte yazacağız yeni bir günü,
Kalemimiz iyilik, mürekkebiz sevgidir.
Gelecek, paylaştıkça güçlenen bir şarkı,
Ve o şarkıda hepimizin sesi vardır.
08/011/2011-ANKARA – Muhittin ÇİFTÇİ

Muhittin Çiftçi

Bizimki Başka Zaman

Bizim zamanımız yavaş akar,
An'ları hisseder, sözcükleri dinler,
Bir bakışın gücünü bilir,
Bir gülüşün şifasını taşırız.
Hayallerimiz kanatlanır sessizce,
Odalarımızdan taşar, bulutları deler,
Geleceği, teknolojiyle dokur,
Sevgiyle, inançla süsleriz.
Bize "zayıf" diyenlere inat,
Yüreğimiz kuvvetlidir bir aslan gibi,
Bıkmadan, usanmadan direnir,
Umutun ışığını söndürmeyiz.
Ve bir gün gelecek, o güzel gün,
Tıp, bizim için de çare bulacak,
O zaman bu mücadele, bu sabır,
Tüm dünyaya ilham olacak.
Biz, SMA'lı çocuklar, gençler,
Sadece yaşamıyor, yaşamı öğretiyoruz,
Hayallerimiz ve geleceğimizle,
Dünyaya "güç" nedir, asıl öğretiyoruz.

30/06/2017-ANKARA – Muhittin ÇİFTÇİ

Muhittin Çiftçi

Cennet Kapısı

İzin eyle divane gönlüm seyretsin can'nı
duydum ki şem'in canım cennetinde misafir
aşk kokan ruhuma aç cennet kapılarını
lakin temayül eyler gönlüm sana ey aşkım

Gönlüm eyler sana ey aşkım temayül
aç ruhuma kokan cennet kapılarını ey aşk!
duydum ki şem' in misafir canımda
eyle divane seyretsin can'ı

lakin temayül eyler san ey aşkım
aşk kokan ruhuma aç cennet kapılarını
duydumki şem'sin canım cennetinde misafir
izin eyle divane gönlüm seyretsin canan'nı

Muhittin Çiftçi

Etme

Her terkedişin beni sana daha fazla bağıyor yapma
Her gittiğinde kalbimi de götürüyorsun götürme
Her aşık oluşumda sana kendimi bırakıyorum bıraktırma
Sana her kavuşmamızda ben yok oluyorum yok ettirme
Kalbim her kırıldığında sen olurdun yanıbaşımda
Şimdi sen yoksun her an kırılıyor kalbim kırma

Muhittin Çiftçi

Ey Çocuk Sen Hangisisin?

Tarih nedir bilirmisin?
Tarih bazı insanların
Çakal
Bazı insanların sürünün zayıfı
Ve çoban olduğu
Bir afrika sahrasıdır

Ya o sürünün enzayıfı olarak
Çakallara yem olacaksın
Yada nehri geçirten lider

Seç tarihin seni
Ne ile anmak isteyeceğini
Ya enzayıf yada lider

15.10.20014

Muhittin Çiftçi

Ey Kara Toprak!

Ne kederli bir hafta
Daha yeni vermiştik
Karındaşımızı dün o kara toprağa vatan uğruna
Nasıl yüreklerimiz dayanacak
Bu acılara hadi anlat ey ölüm, hadi teskin et bizi
Sıcakken haberleri daha
Ey kara toprak!
Alsanda onları kendi bağrına
Ruhları dolaşır yanibaşımızda
Rrevamıdır yaptığın bu vatan evlatlarına
Ey ölüm sana sorarım
Hesabını aslında
Hadi anlat eyölüm, hadi teskin et bizi
Sıcakken haberleri daha

[(Ankara-25/2/2015)

BU ŞİİR MALATYA ŞEHİTLRİMİZİN AZİZ HATIRASINA İTHAF EDİLMİŞTİR]

Muhittin Çiftçi

Hayallerim Uçabiliyor

Bir sabah uyandım, güneş gülümsüyordu,
Küçük bir ışık vardı parmaklarımın ucunda.
Rüzgâr bile yumuşak, adımları fısıldıyordu,
Belki de umut, en sessiz yerden başlıyordu.
Gözlerimde mavilik, kalbimde ince bir serinlik,
Bir kuş geçer, ardından düşlerimi salarım.
Gökyüzüyle konuşurum, "bir gün" derim,
"Bir gün ben de özgürce yürürüm bu yolları."
Kim bilir, belki de yürümek rüyaların dilidir,
Belki de gücüm, düşlerimin kanatlarındadır.
Benim hayalim basit: göğe bakmak, gülmek,
Bir çocuğun kahkahasında yeniden doğmak.
Ve inan bana, ben hâlâ buradayım,
Zamanı yenmeye niyetli bir kalp gibi.
bedenim toprak olsada
Ellerim ellerinde değilse bile,
hep ileri.

yüreğimle gözlerim bakar

10/01/2020-ANKARA – Muhittin ÇİFTÇİ

Muhittin Çiftçi

Küllerle Doğan Sabah

Sokaklar ağır, sessizlik derin;
her taş bir anıyı taşır,
her gölge geçmişin nefesi gibi.
Bir aşk hâlâ titrer duvarlarda,
tırnak izleriyle kazınmış umut,
geceyi delercesine çırpınır.

Rüzgar taşır uzak çığlıkları,
işçilerin, yalnızların, düş kırıklarının;
ama güneş sessizce yükselir,
her alevin ardından bir ışık bırakır.
Yanmış her bina, direnen bir tohum gibi,
toprağa yeniden kök salar,
sessiz ama inadına yaşamla dolar.

Gözlerimde şehir, gözyaşımda yangın;
sokak lambaları titrer,
her ışık bir nefes gibi sarsılır karanlıkta.
Vicdan sorar, tarih haykırır:
"Kim kaldı, kim yok oldu bu topraklarda?"

Alevlerin içinde bir melodi yükselir,
melankoli ve direnç birbirine karışır;
geçmişin yankısı, geleceğin sessiz adımı
şehrin taşlarına işlenir.

Bir çocuk koşar harabeler arasında,
elleriyle gökyüzüne tutunur;
yaşlı bir adam hatırlar yılları,
gözlerinde biriken yalnızlık,
küllerle kaplanmış hatıralara açılır.

Ama hâlâ umut var;
aşkla, vicdanla, dirençle.
Şehir yanarken bile biz varız,
düşlerimizde, sevgimizde, suskun çığlıklarımızda.
Her yanan sokakta yeniden filizlenen hayat,
her sönen ışıktaki yeniden doğan sabah.

Şehir yanıyor,
ama kalplerimizde bir şafak yükseliyor;
her küllenen duvar, her sönmüş lamba
bize anlatıyor:
Yaşam, her zaman yeniden başlar.

Muhittin Çiftçi

Los Angeles Yanıyor

Los Angeles yanıyor usta,
Her köşesi başka bir haykırış artık.
Bir yanda özgürlük isteyen gençler,
Diğer yanda göz gözü görmeyen gaz bulutları...
Downtown'da coplar parlıyor neon lambalar gibi,
Ama bu ışık başka, bu ses başka.

Los Angeles yanıyor usta,
City Hall önünde eller havada,
"Justice!" diyor biri,
"Enough!" diyor diğeri.
Halk sokakta,
Kalpler kavga ediyor,
Sessizlik artık bir suç gibi.

Los Angeles yanıyor usta,
Yedi gündür süren bu öfke,
Bir gecelik değil.
George'un, Maria'nın, Malik'in, Yoon'un hikayesi
Birikti, taşıtı,
Artık kaldırımlar bile dile geldi:
"Bu şehir sadece hayalleri değil,
Adaletsizliği de büyütüyor."

Los Angeles yanıyor usta,
Rodeo Drive'da vitrinler paramparça,
Ama kimse alışveriş için gelmedi oraya.
Sesleri duysaydın,
Bir çocuğun ilk kez "Neden hep biz?" diye bağırdığını
Sen de susamazdın.

Los Angeles yanıyor usta,
Coplar, barikatlar, helikopterler...
Ama bir de gözyaşı var orada,
Kameralara sığmayan.
Bir kadın yerde kan içinde yemin ediyor:
"Ya değişecek bu düzen,
Ya biz hep yerde kalacağız."

Los Angeles yanıyor usta,
Ama bu kez yalnız değiliz.
New York'tan bir pankart,
Chicago'dan bir şarkı,
Oakland'dan bir ağıt geliyor aynı anda.
Birleşiyor hepsi tek bir çığlıkta:
"Bir gün değil, her gün direniş."

Muhittin Çiftçi

Ne Bileyim Seni Kıskanıyorum

Bir Kıskançlık krizine tutuldum
Hava,su,toprak,gökteki buluttan
Uçan kuştan esen yelden herşeyden
Ne bileyim senikıskanıyorum
Üstünde gezdiğin topraktan GEZDİĞİN KARA TOPRAKTAN
Saçlarına düşen yeşil yapraktan DÜŞEN YEŞİL YAPRAKTAN
Seni yar etmeyen zalim felekten
Ne bileyim senikıskanıyorum

Giydiğn pantolon buluz gömlekten
Omzunu saran o ipek şaldan
Nazik parmağına değen her elden
Ne bileyim senikıskanıyorum

Annenden bacından özkardeşinden
Özür diliyorum yar senden
Ne bileyim seni kıskanıyorum aşık garibi derki
Ne yapayım gönlüm bağlanmış
Birgün değil bir ömür
Ne bileyim işte seni kıskanıyorum

Muhittin Çiftçi

Sade Bir Gece Örtüsü

Şade bir gece örtüsü
Örttüm üstüme aşktan yanarken
İçimde doğan güneş enerjisi
Kalbimi ısıtırken kış rüzgarı bedenime değerken
İssız bir adada sakın bir bankta oturup düşünürken
Gerçekten yalnız mı kalmıştım
Yoksa hala seni mi yaşıyordum gönül tahtımda

Muhittin Çiftçi

Sen Bilmedin Güzel

Kalbimi sana verdim sen bilmedin
Bunu defalarca söyledim işitmedin
Sen çok yükseklerde uçuyordun
Bir türlü vuslata eremedim

Çok acı çektim kaderimle ben
Bundan habersiz yaşıyordun sen
Gerçekmi desem hayalimi desem
Yine rüyalarımda sen yine sen

Kanıyor kalbim senin sevginden
Bütün renkler uatanmış renginden
Al mı desem kırmızı desem değil
Almışsın renginipembe gülden

Güzele her zaman yanmışım
O güzel benim olur diye aldanmışım
Sevda yolunda naçar kalmışım
Şu güzel benim olur diye inanmışım

Muhittin Çiftçi

Sen Ölünce

Ölüm gelince bir adama
birkaç damla gözyaşı
birazcık kalp ağrısı
sonra uğurlanır can parçası
atarlar üstüne toprak parçası
peki ya sonra
hiç düşündün mü acaba
aradan bir zaman
geçtikten sonra
unutulurmuş
bu karatoprağa sarılanlarda

ölüm geince bir adama
siliniyor hatırası da
dünya, işlerine dalınca
sorarsan eş, dost, akrabaya
sorsan hayat arkadaşına
o başka onu karıştırmı
aklında başka biri vardır aslında

25.2.2015-Ankara

Muhittin Çiftçi

Sevdamın Karasularında

Sevdamın Karasularında

Biryanda Deniz Kum Biryanda Bodrum

Öteyanda Akşam Kızılığ

Aşık Gözlerim Akdenizin Sularında...

Hayalimde Sen

Galiba Bu Sefer Yorgun

Sevdamın Ağırılığı Altında

Akdenizin Meltemleri Okşarken Saçlarını

Pır Pır Ediyor Kalbim

Çünkü Seni Çok Seviyorum

Muhittin Çiftçi

Sınırsız Hayaller

Bedende bir sınır belki,
Kollar, bacaklar dermanı kesik,
Ama zihnin ufku engin bir deniz,
Hayallerimiz ise okyanusa açılan yelkenli.
Parmak uçlarında titrer dünya,
Bir tuşla dokunuruz yıldızlara,
Gözlerimizde ışıldar koca bir evren,
Hayallerimizdir bizi oraya taşıyan.
Düşler kurarız biz de herkes gibi,
Uçmayı, koşmayı, dağlara tırmanmayı,
Ama bizim gücümüz başkadır,
Sabırla, azimle, sevgiyle örülüdür geleceğimiz.
Gelecek, bizim için bir vaat değil,
Adım adım inşa ettiğimiz bir eserdir,
Her nefesle, her gülüşle, her umutla,
Biz, hayallerimizin sınırsız mimarıyız.
11/07/2015-ANKARA – Muhittin ÇİFTÇİ

Muhittin Çiftçi

Yanan Şehrin Sessizliğı

Küller düşer sokaklara,
sessiz bir feryat gibi.
Gözlerimde gölgeler dolaşır,
geçmişin adımları çarpan kalpte.

Bir aşk yanar hâlâ duvarlarda,
tırnak izleriyle kazınmış umut.
Gecenin karanlığında vicdan sorar:
"Kim kaldı, kim yok oldu bu şehirde?"

Rüzgar taşır uzak çığlıkları,
işçilerin, yalnızların, hayal kırıklarının.
Ama güneş yeniden doğar,
açılır kapılar, çoğalır umut,
ve her yanmış binada
yeniden büyür bir hayat tohumu.

Şehir yanıyor,
ama içinde biz varız hâlâ;
düşlerimizle, sevgimizle,
ve suskun çığlıklarımızla.

Muhittin Çiftçi